

Mál nr. 168/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ sjúkra- og slysatryggingar.

Ágreiningur um skyldu til greiðslu bóta vegna óvinnufærni.

Gögn.

1. Málskot móttakið 4. maí 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 22. maí 2015.

Málsatvik.

Af gögnum málsins má ráða að M hafi lent í umferðarslysi 6. maí 2005 og liggja fyrir gögn um líkamleg einkenni M eftir það atvik í formi læknisfræðilegra gagna og upplýsinga. Í málskoti kemur fram að M hafi tilkynnt um veikindi sín til V með tjonstilkynningu dags. 27. október 2014 en félagið hafi hafnað bótaskyldu úr sjúkra- og slysatryggingu M með bréfi í janúar 2015.

Kröfur M vegna málsins lúta í málskoti annars vegar að því að skaðabótaskylda V verði viðurkennd vegna málsins og hins vegar að bótaskylda úr sjúkdómatryggingu M verði viðurkennd en í málskoti virðist þó vera jöfnum höndum fjallað um sjúkdómatryggingu og sjúkra- og slysatryggingu. M telur að svör félagsins við bótaskyldu úr sjúkra- og slysatryggingu séu órökstudd og að félagið hafi ekki veitt aðgang að gögnum vegna málsins. Einnig vísar M til 11. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og telur að heilsufar M hafi versnað til muna á árinu 2014 og eigi auk þess því að miða upphaf fyrningarfrests við þann tíma.

V telur að ekki séu nokkur rök til að fjalla um mögulega skaðabótaskyldu þess vegna málsins, hvorki efnisleg né vísað til vátryggingar sem lúti að slíkri ábyrgð. M sé ekki með sjúkdómatryggingu hjá V en hvað varðar sjúkra- og slysatryggingu hafi slík trygging verið í gildi þegar M lenti í umferðarslysi 6. maí 2005 en hafi fallið úr gildi um áramótin 2009/2010. Sú vátrygging taki hins vegar ekki til greiðslu dagpeninga vegna sjúkratímabils sem hefst eftir að vátryggingin féll úr gildi skv. gr. 26.7 í þágildandi skilmálum vátryggingarinnar. Það tímabil sem vísað sé til í læknisfræðilegum gögnum málsins hafi hafist eftir að vátryggingin féll úr gildi og sé því ekki efni til greiðslu dagpeninga úr vátryggingunni vegna óvinnufærni. Einnig vísar V til þess að aðrar mögulegar kröfur M vegna sjúkra- og slysatryggingar sem var í gildi í maí árið 2005 séu fyrndar skv. 29. gr. þágildandi laga um vátryggingarsamninga nr. 50/1954, en þau lög hafi gilt um vátrygginguna. Einnig vísar V til þess að óskýrt sé af gögnum málsins að orsakatengsl séu milli umferðaróhappsins og þeirra einkenna sem M kvartar undan í dag.

Álit.

Af gögnum málsins er ljóst að M var vátryggður með sjúkra- og slysatryggingu í maí 2005 og fram að áramótum 2009-2010. Verður því að taka afstöðu til þess hvort M eigi kröfu í þá vátryggingu m.v. þau atvik sem lýst er og þau gögn sem liggja fyrir. Ekki verður annað ráðið af málatilbúnaði M en að þau líkamlegu einkenni sem hann á við að stríða séu rakin til þessa atviks á árinu 2005 en af vátryggingarskilmálum má ráða að vátryggingin taki til slysa og veikinda sem upp koma á gildistíma vátryggingarinnar. Í gr. 1.1 í vátryggingarskilmálum þeim sem um vátryggingu M giltu á þessum tíma er vísað til laga um vátryggingarsamninga nr. 20/1954 og í 11. gr. skilmálanna er samhljóða grein 29. gr. laganna um fyrningu. Þar kemur fram að kröfur í vátrygginguna fyrnist í síðasta lagi á 10 árum frá því að slys eða sjúkdóm bar að höndum. Í gögnum málsins er ekki hægt að sjá að tjónsatburður sem jafna til slyss eða sjúkdóms í skilningi 11. gr. vátryggingarskilmálanna sé annar en 6. maí 2005 og síðan hafi einkenni M versnað verulega á árinu 2014. Þá var vátryggingin fallin úr gildi. Í ljósi þess að þann 6. maí 2015 voru 10 ár liðin frá slysi M verður að telja kröfu hans í sjúkra- og slysatryggingu hjá V fyrnda, sbr. 11. gr. vátryggingarskilmála, sbr. 29. gr. laga nr. 20/1954. Ekki verður ráðið af íslenskri

dómafrákvæmd að málskot til úrskurðarnefndar rjúfi fyrningarfrest eða annað það sem M hefur gert vegna málsins.

Þegar af þessari ástæðu verður ekki fjallað frekar um atvik málsins. Ekki eru nokkrar forsendur til að fjalla um mögulega skaðabótaskyldu V og 11. gr. skaðabótalaga á ekki með nokkrum hætti við í málinu.

Niðurstaða.

Kröfur M um viðurkenningu á bótaskyldu úr sjúkra- og slysatryggingu hjá V eru fyrndar.

Reykjavík 30. júní 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.